

Sygn. akt II Cz 1783/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Iwona Siuta

Sędziowie: SO Sławomir Krajewski (spr.)

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2013 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. W.

przeciwko Gminie M. S. w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej Gminy M. S. w S. na postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt II wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 29 maja 2013 roku, w sprawie o sygn. akt I C 633/13

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić na rzecz powoda W. W. od pozwanej Gminy M. S. w S. kwotę 107 (sto siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

II. zasądzić od powoda W. W. na rzecz pozwanej Gminy M. S. w S. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 maja 2013 roku, w sprawie o sygn. akt I C 633/13 Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie zasądził na rzecz powoda W. W. od pozwanej Gminy M. S. w S. kwotę 425 zł z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym liczonymi od dnia 31 października 2012 roku do dnia zapłaty (pkt I sentencji) oraz zasądził na rzecz powoda od pozwanej kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (pkt II sentencji).

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy w zakresie orzeczenia o kosztach procesu wskazał, iż roszczenie zostało w całości uwzględnione i stroną wygrywającą postępowanie w pełnym zakresie jest zatem powód. Stosownie do zasad przewidzianych w art. 98 kpc strona przegrywająca sprawę ma obowiązek zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Według Sądu Rejonowego celowym kosztem dochodzenia praw powoda były wydatki związane z uiszczeniem opłaty od pozwu, która wyniosła w niniejszej sprawie 30 zł., wynagrodzeniem pełnomocnika (w stawce minimalnej) - 180 zł., opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł., łącznie - 227 zł.

W związku z tym zdaniem Sądu należało zasądzić na rzecz powoda od pozwanej taką właśnie kwotę tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Zażalenie na powyższe postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt II ww. wyroku wniosła pozwana i wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie na rzecz powoda od pozwanej kwotę 107 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwoty 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Ewentualnie pozwana wniosła o uchylenie ww. postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, bądź rozpoznanie zażalenia jako oczywiście uzasadnionego przez Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny na podstawie przepisu art. 395 § 2 kpc i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Zaskarżonemu postanowieniu załąca zarzuciła naruszenie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, podczas gdy prawidłowe zastosowanie ww. przepisu przy wartości przedmiotu sporu 425 zł powinno prowadzić do zasądzenia kwoty 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadnym, prowadząc do zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie na rzecz powoda od pozwanej kwoty 107 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej na jej żądanie poniesione przez nią koszty procesu niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Zważając na to, że w rozpoznawanej sprawie żądanie pozwu zostało uwzględnione w całości, uznać należy, że powód wygrał sprawę w całości i tym samym przysługiwał mu zwrot wszystkich poniesionych przez niego kosztów procesu. Wobec faktu reprezentacji powoda przez radcę prawnego Sąd I instancji zasądził od pozwanej kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawę prawną zasądzanego wynagrodzenia na rzecz profesjonalnego pełnomocnika stanowiąc powinien § 6 pkt 1, a nie pkt 2 tego paragrafu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Stosownie bowiem do treści § 6 pkt 1 rozporządzenia stawka minimalna przy wartości przedmiotu sprawy do 500 zł wynosi 60 zł.

W związku z powyższym niniejszą kwotą tytułem kosztów zastępstwa procesowego należało zasądzić od pozwanej na rzecz powoda, biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu, która w niniejszej sprawie wyniosła 425 zł.

Argumentując jak powyższej Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. 386 § 1 kpc, w związku z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w pkt I sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, w związku z art. 108 § 1 kpc w związku z § 12 ust. 2 pkt 1 powyższego rozporządzenia, zgodnie z którym stawki minimalne za prowadzenie spraw w postępowaniu zażaleniowym wynoszą przed sądem okręgowym - 25% stawki minimalnej, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam radca prawny - 50% stawki minimalnej, w obu wypadkach nie mniej niż 60 zł.

W tym stanie należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanej koszty procesu, to jest wynagrodzenia w kwocie 60 zł oraz opłatę sądową od zażalenia w kwocie 30 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł, jak w pkt II sentencji.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)